

Sreda, 6. julij 2011

Finančna, gospodarska in socialna kriza: priporočila za ukrepe in pobude, ki naj bi jih sprožili

P7_TA(2011)0331

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. julija 2011 o finančni, gospodarski in socialni krizi: priporočila za ukrepe in pobude, ki naj bi jih sprožili (2010/2242(INI))

(2013/C 33 E/15)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojega sklepa z dne 7. oktobra 2009 ⁽¹⁾ o ustanovitvi, dodelitvi, številčni sestavi in dolžini mandata posebnega odbora za finančno, gospodarsko in socialno krizo (odbora CRIS), ki je bil sprejet v skladu s členom 184 poslovnika,
- ob upoštevanju svojega sklepa z dne 16. junija 2010, da se podaljša mandat Posebnega odbora za finančno, gospodarsko in socialno krizo do 31. julija 2011 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. oktobra 2010 o finančni, gospodarski in socialni krizi: priporočila za ukrepe in pobude, ki naj bi jih sprožili (vmesno poročilo) ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. marca 2011 o inovativnem financiranju na svetovni in evropski ravni ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju tekočega zakonodajnega programa Evropske unije, zlasti kar zadeva spreminjanje Pogodb, gospodarsko upravljanje, akt o notnem trgu in energetska politika,
- ob upoštevanju svojih sklepov po predlogih Posebnega odbora za politične izzive in proračunska sredstva za trajnostno Evropsko unijo po letu 2013 (SURE) o novem večletnem finančnem okviru,
- ob upoštevanju prispevkov iz naslednjih nacionalnih parlamentarnih organov: avstrijskega zveznega sveta (Bundesrat) in državnega zbora (Nationalrat), belgijskega senata in poslanske zbornice, bolgarske nacionalne skupščine, senata in poslanske zbornice Češke republike, danskega parlamenta (Folketinget), finskega parlamenta (Eduskunta), francoske narodne skupščine, nemškega parlamenta (Bundestag) in zveznega sveta (Bundesrat), grškega parlamenta (Vouli Ton Ellinon), madžarske nacionalne skupščine, italijanske poslanske zbornice in senata, latvijskega parlamenta (Saeima), litvanskega parlamenta (Seimas), spodnjega doma nizozemskega parlamenta, poljskega sejma in senata, skupščine Republike Portugalske, poslanske zbornice in senata Romunije, državnega sveta Slovaške, Državnega zbora Republike Slovenije, švedskega parlamenta (Riksdagen) ter zgornjega in spodnjega doma parlamenta Združenega kraljestva,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Posebnega odbora za finančno, gospodarsko in socialno krizo (A7-0228/2011),

⁽¹⁾ UL C 230 E, 26.8.2010, str. 11.

⁽²⁾ UL C 257 E, 24.9.2010, str. 211.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0376.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0080.

Sreda, 6. julij 2011

- A. ker so stroški krize za družbo zelo visoki, saj se je zaposlenost v EU zmanjšala za 1,8 %, kar pomeni, da je službo izgubilo 23 milijonov za delo sposobnih ljudi (9,6 % vseh), stopnja brezposelnosti mladih znaša 21 %, obeti za ponovno povečanje zaposlenosti so slabi, 17 % državljanom EU pa grozi revščina ⁽¹⁾,
- B. ker si je mogoče ljudske vstaje ob južnih obalah Sredozemskega morja in na Bližnjem vzhodu med drugim razlagati kot posledico gospodarskih in socialnih pomanjkljivosti, neenakosti in visoke stopnje brezposelnosti, ki je prizadela predvsem mlajše izobražene ljudi, ker nam služijo kot opomnik o pomembnosti demokracije in ker dokazujejo, da globalizacija zahteva celovit odziv v smislu priznavanja in spoštovanja osnovnih pravic in svoboščin ter uravnavanja neenakosti med državami in med različnimi ravnmi družbe v posamezni državi,
- C. ker je bilo tri leta po propadu družbe Lehman Brothers sprejetih nekaj ukrepov za obvladovanje finančne krize; ker je potrebno dodatno delo za vzpostavitev trajnostnega finančnega sektorja, ki bo zmožen kljubovati izjemno špekulativnemu vedenju ter financirati realno gospodarstvo, po možnosti s financiranjem dolgoročnih naložb in ustvarjanjem delovnih mest; ker reforme gospodarskega upravljanja niso v zadostni meri obravnavale vprašanja neravnovesij na svetovni ravni in ravni EU,
- D. ker je finančna kriza sprožila gospodarsko in socialno krizo, to pa je v nekaterih državah privedlo do politične krize,
- E. ker naj bi po napovedih Evropske komisije obseg proizvodnje do leta 2013 upadel za 4,8 % BDP, v naslednjem desetletju pa naj bi bila rast občutno nižja kakor v zadnjih 20 letih ⁽²⁾,
- F. ker je kriza razkrila pomanjkanje zaupanja, odločnosti in vizije v EU,
- G. ker je dodatna krepitev socialnega tržnega gospodarstva in njegovih vrednot eden glavnih ciljev Evropske unije,
- H. ker se je število ljudi, ki živijo v sorazmerni blaginji, povečalo, hkrati pa sta se gospodarska in socialna vrzel razširili,
- I. ker je svetovna finančna kriza bistveno vplivala na napredek pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja, predvsem cilja, da bi do leta 2015 za polovico zmanjšali svetovno revščino,
- J. ker je kriza pokazala, da je treba razviti pristno gospodarsko upravljanje Unije, ki bi bilo sestavljeno iz sistematičnega niza politik, namenjenih zagotavljanju trajnostne rasti, kakovostnih in stabilnih delovnih mest, proračunske discipline, odpravi prekomernih makroekonomskih neravnovesij, zagotavljanju konkurenčnosti in produktivnosti gospodarstva EU ter strožji regulaciji in nadzoru finančnih trgov, ter iz ustreznega mehanizma za reševanje finančne krize,

⁽¹⁾ Eurostat, Statistics in focus, 9/2010, prebivalstvo in socialni pogoji http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFF-PUB/KS-SF-10-009/EN/KS-SF-10-009-EN.PDF in Evropska komisija, Zaposlovanje v Evropi v letu 2010 (http://ec.europa.eu/employment_social/eie/executive_summaries_en.html#top).

⁽²⁾ Evropska komisija, Vpliv sedanje gospodarske in finančne krize na morebitno rast proizvodnje, priložnostni dokument 49, junij 2009, tabela V, stran 33 (http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/publication15479_en.pdf).

Sreda, 6. julij 2011

- K. ker je Evropski parlament v svoji resoluciji z dne 8. junija 2011 o vlaganju v prihodnost: novi večletni finančni okvir za konkurenčno, trajnostno in vključujočo Evropo jasno izjavil, da proračun EU ne glede na možne prihranke s sedanjo stopnjo 1 % BND ne more premostiti finančne vrzeli zaradi dodatnih finančnih potreb, ki izhajajo iz pogodbe in iz sedanjih političnih prednostnih nalog in obveznosti; zato je Evropski parlament prepričan, da je treba virov za prihodnji večletni finančni okvir povečati za najmanj 5 % v primerjavi z ravnjo za leto 2013,
- L. ker v isti resoluciji Evropski parlament ugotavlja, da zgornja meja za lastna sredstva ostaja nespremenjena že od leta 1993; meni, da zgornja meja za lastna sredstva lahko zahteva nekatere postopne prilagoditve, saj države članice zaupajo več pristojnosti Uniji in zanjo določajo več ciljev; meni, da medtem, ko trenutna zgornja meja za lastna sredstva, ki je bila v Svetu soglasno določena, zagotavlja zadosten proračunski manevrski prostor za soočanje z najnujnejšimi izzivi Unije, to še vedno ne bo zadosti za to, da bi proračun EU postal pravo orodje za evropsko gospodarsko upravljanje ali za pomemben prispevek k vlaganju v strategijo EU 2020 na ravni EU;
- M. ker bi bilo treba za zagotovitev trajnostne rasti v Uniji in uresničitev ciljev strategije Evropa 2020 prerazporediti neporabljene odobritve plačil za skupne programe, namenjene rasti, konkurenčnosti in zaposlovanju, zagotoviti učinek vzvoda s posojili EIB in vzpostaviti trg obveznic, ki bi privabljal javne in zasebne vlagatelje ter omogočal financiranje skupnih projektov v interesu Unije kot celote (obveznice za posamezne projekte),

I. Evropski državni dolg in kriza evra, vključno z vzajemnim javnim zadolževanjem in izdajanjem evroobveznic

1. znova opozarja na trikotnik medsebojno povezanih šibkih elementov, ko je neuravnovešena javnofinančna politika nekaterih držav članic povečala predkrizne javne primanjkljaje, finančna kriza pa je precej prispevala k dodatnemu napihovanju teh primanjkljajev, čemur so sledile napetosti na trgu državnih dolgov v nekaterih državah članicah;
2. poudarja, da so bonitetne agencije s tem, ko so znižale oceno javnega dolga Grčije, Irske in Portugalske, povzročile razširitev v vse države evroobmočja ter preobrat v portfeljih vlagateljev, ki sta ga zaznamovala nenaklonjenost špekulacijam ter strah pred tveganjem, zaradi česar Grčija, Irska in Portugalska na trgu nista več dobili posojil po vzdržnih cenah, zato sta potrebovali finančno pomoč iz programov EU in Mednarodnega denarnega sklada;
3. meni, da mora Mednarodna organizacija dela sodelovati pri programih finančne pomoči EU in Mednarodnega denarnega sklada;
4. opozarja, da so imele bonitetne agencije pomembno vlogo pri nastanku finančne krize, in sicer z napačnimi ocenami strukturiranih finančnih instrumentov, ki jih je bilo treba znižati; se strinja z načeli, ki jih je oktobra 2010 opredelil Odbor za finančno stabilnost in ki dajejo splošne smernice za zmanjšanje zanašanja na zunanje bonitetne ocene, ter poziva Komisijo, naj ustrezno upošteva javno posvetovanje, ki se je končalo januarja 2011;
5. poziva k izvedbi pregledne revizije javnega dolga, da bi tako opredelili njegov izvor in ugotovili identiteto glavnih imetnikov dolžniških vrednostnih papirjev in obseg dolga;

Sreda, 6. julij 2011

6. ugotavlja, da dvostranski in večstranski pristopi držav članic ogrožajo gospodarsko povezovanje, finančno stabilnost in verodostojnost evra, in pozdravlja načelo evropskega semestra za usklajevanje ekonomskih politik, katerega cilj je obvladati čezmerna notranja neravnovesja v EU;
7. poudarja, da je kriza državnega dolga razkrila tveganje neravnovesij znotraj Evrope; poudarja, da se mora EU odzvati enotno, da mora razviti veliko tesnejše usklajevanje javnofinančne politike in, kjer je to ustrezno, razviti skupno politiko z zadostnim proračunom EU, ki se delno financira iz lastnih sredstev, prav tako pa mora uvesti ustrezne ukrepe za krizno upravljanje ter gospodarsko zблиževanje;
8. poudarja potrebo po racionalizaciji odhodkov držav članic prek proračuna EU, zlasti na področjih, na katerih ima EU večjo dodano vrednost kot nacionalni proračuni;
9. poudarja, da je treba obete za rast držav članic upoštevati kot bistveni element pri opredelitvi relativne stopnje obrestnih mer, ki veljajo za ta državni dolg, zlasti glede na pomoč, ki jo zagotavlja evropski instrument za finančno stabilnost oz. od leta 2013 evropski mehanizem za stabilnost;
10. je seznanjen s prizadevanji močno zadolženih držav članic za proračunsko konsolidacijo in strukturne reforme;
11. poudarja, da tudi matične banke s sedežem v državah članicah nosijo svoj del odgovornosti za neodgovorne posojilne prakse hčerinskih bank v drugih državah članicah EU, ki so med drugim prispevale k nastanku nepremičninskih balonov v Španiji, na Irskem in v Latviji ter k posledičnim proračunskim težavam, s katerimi se zdaj srečujejo te države članice; zato ugotavlja, da morebitno zagotavljanje finančne pomoči tem zadolženim državam članicam ne bi služilo le njihovemu posebnemu interesu, ampak tudi interesu tistih držav članic, katerih matične banke že v izhodišču niso razvile odgovornih posojilnih praks v hčerinskih bankah;
12. poudarja, da imajo vse države članice sistemski pomen; poziva k celovitemu, socialno vključujočemu in povezovalnemu reformnemu svežnju, ki se bo posvetil pomanjkljivostim finančnega sistema; poziva k razvoju zasnove evropske zakladnice, da bi okrepili gospodarski steber ekonomske in monetarne unije; prav tako poziva k ukrepom za povečanje konkurenčnosti, ki je trenutno nezadostna, z ustreznimi strukturnimi reformami, ki upoštevajo cilje strategije Evropa 2020 in temeljne vzroke za krizo javnega dolga, kjer je to potrebno; poudarja, da morajo države članice znova zagotoviti vzdržne javne finance, ki temeljijo na zanesljivih politikah za kakovostne javne odhodke ter pravično in učinkovito pobiranje prihodkov;
13. poziva Komisijo, naj preuči prihodnji sistem evroobveznic, da bi tako določila pogoje, pod katerimi bi tak sistem koristil vsem udeleženi državam članicam in celotnemu evroobmočju; poudarja, da bi lahko evroobveznice ustrezno nadomestile trg obveznic, vezan na ameriški dolar, spodbudile povezovanje evropskega trga državnega dolga, znižale stroške zadolževanja, povečale likvidnost, proračunsko disciplino in skladnost s paktom za stabilnost in rast, spodbujale usklajene strukturne reforme ter povečale stabilnost kapitalskih trgov, to pa bi razširilo prepričanje, da je evro varna naložba za ves svet; znova opozarja, da zahteva vzajemno izdajanje evroobveznic nadaljnji korak k skupni gospodarski in javnofinančni politiki;

Sreda, 6. julij 2011

14. zato poudarja, da bi bilo treba izdajanje evroobveznic, če bodo izdane, omejiti na državni dolg, ki bi znašal največ 60 % BDP in bi se odplačeval prednostno ter za katerega bi veljala skupna in solidarna odgovornost, povezati pa bi ga bilo treba še s spodbudami za zmanjšanje zadolženosti držav na to raven; opominja, da bi moral biti glavni cilj evroobveznic zmanjšanje državne zadolženosti, izogibanje moralnemu tveganju in preprečevanje špekulacij v zvezi z evrom; ugotavlja, da bi dostop do evroobveznic zahteval dogovor o opaznih programih zmanjševanja dolga in njihovo izvajanje;

15. ugotavlja, da je bil dosežen politični dogovor o reviziji člena 125 Pogodbe o delovanju Evropske unije, da bi začasni evropski instrument za finančno stabilnost do leta 2013 preoblikovali v stalni evropski mehanizem za stabilnost; poziva k poznejšemu preoblikovanju evropskega mehanizma za stabilnost v evropsko agencijo za upravljanje dolga in k močnejši vlogi Parlamenta pri tem spreminjanju Pogodbe;

16. obžaluje pomanjkanje družbene odgovornosti strokovnjakov v finančnem sektorju, ki se niso pripravili odredi delu svojih dodatkov in jih vsaj za obdobje enega leta nameniti socialnim projektom, kot je odprava brezposelnosti mladih v Uniji;

II. Svetovna neravnovesja in upravljanje

17. znova opominja, da tako nekatera razvita kot tudi nekatera rastoča gospodarstva, kot sta ZDA in Kitajska prispevajo, k svetovnim neravnovesjem pozdravlja dejavno sodelovanje in nadaljnjo vključitev Kitajske v svetovni sistem gospodarskega upravljanja;

18. ugotavlja, da je več kot polovica svetovnega gospodarstva zunaj EU, ZDA in Japonske, kar pomeni, da se je pred kratkim zgodil preobrat stanja, kot ga doslej še ni bilo;

19. poudarja, da zahteva ponovno uravnoteženje svetovnega povpraševanja asimetričen pristop: države z velikimi zunanjetrgovinskimi presežki (npr. Kitajska) morajo diverzificirati gonila rasti in spodbuditi domače povpraševanje, države z velikimi primanjkljaji (npr. ZDA) pa morajo okrepiti domače varčevanje in izvesti strukturne reforme;

20. poudarja, da morajo finančni trgi služiti trajnostnemu razvoju realnega gospodarstva;

21. podpira skupino G20 v prizadevanjih za regulacijo trgov blagovnih izvedenih finančnih instrumentov; poziva Komisijo, naj poišče rešitev za nestanovitnost cen na kmetijskih trgih, naj v celoti uvede vse okvirne ukrepe, o katerih so se dogovorili na ravni G20, in naj se bori proti pretiranim in škodljivim špekulacijam, zlasti s prihodnjo zakonodajo o finančnih trgih v EU in revizijo direktive o tržni manipulaciji ⁽¹⁾ in direktivo o trgih finančnih instrumentov ⁽²⁾;

22. znova opozarja na pomen surovin za Evropsko unijo, pa tudi na pomen zanesljive preskrbe s hrano in stabilnih cen živil po vsem svetu, predvsem pa za države v razvoju, opozarja pa tudi na inflacijske pritiske, ki jih pomanjkanje hrane in nestabilnost cen povzročata po vsem svetu; ustrezno poziva Evropsko unijo, naj okrepi prizadevanja za zmanjšanje odvisnosti od surovin s hitrim izboljšanjem standardov učinkovitosti ter poveča proizvodnjo in uporabo obnovljivih materialov; ugotavlja, da je treba posplošiti trajnostne načine proizvodnje in ponovno vzpostaviti mehanizme upravljanja ponudbe, da bi zagotovili

⁽¹⁾ Direktiva 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji (zloraba trga) (UL L 96, 12.4.2003, str. 16);

⁽²⁾ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

Sreda, 6. julij 2011

zanesljivo preskrbo s hrano in stabilne cene živil; v zvezi s tem zahteva večjo preglednost in vzajemnost pri trgovanju; opozarja pa na protekcionistične tendence na področju strateških surovin;

23. poziva k boljši regulaciji zamenjave neplačil;

24. je seznanjen s težnjo, da se zasebne naložbe v zelo velikem obsegu usmerjajo v gospodarstva v vzponu, ki lahko v letu 2011 pričakujejo neto pritok v vrednosti skoraj 1 bilijona USD ⁽¹⁾; poziva Mednarodni denarni sklad, naj razvije okvir za preprečevanje nastanka špekulativnih balonov z nadzorom svetovnih kapitalskih tokov ter sprejme ustrezne ukrepe, da bi preprečil škodljiv razvoj dogodkov; priznava, da nadzor kapitala ne nadomešča ustreznih ekonomskih politik in se sme uporabljati le kot skrajni ukrep; poudarja, da morajo države sočasno sprejeti ukrepe proti nastajanju špekulativnih balonov;

25. je seznanjen z morebitnimi tveganji v smislu manj ugodnih pogojev za dolgoročno financiranje realnega gospodarstva, povezanimi s stalno koncentracijo akterjev na finančnih trgih, vključno s finančnimi institucijami in borzami; ob upoštevanju tega poziva Evropski odbor za sistemska tveganja, naj natančno spremlja razvoj kakršnih koli sistemskih tveganj, ki bi lahko nastala zaradi koncentracije na finančnih trgih;

26. poudarja, da ima EU uravnotežen tekoči račun in ne prispeva k svetovnim neravnovesjem, vendar bi jo nenadzorovano popravljanje teh neravnovesij s padcem vrednosti ameriškega dolarja močno prizadelo; ugotavlja, da mora EU svoje politike v zvezi z trgovinskimi in valutnimi neravnovesji tesno usklajevati z ZDA, da se bo mogoče izogniti hitremu padcu vrednosti dolarja; poziva ZDA in večje svetovne akterje, naj zagotovijo, da bo upravljanje valut postalo večstranski podjem, ki vključuje vse pomembne svetovne valute; je zadovoljen z dejstvom, da so bili napovedani kazalniki za svetovna neravnovesja, in zahteva, da se ti kazalniki v celoti upoštevajo pri oblikovanju makroekonomske politike;

27. poudarja, da se mora EU, če želi povečati svoj vpliv na svetovnem prizorišču, spopasti s številnimi izzivi, na primer pomanjkanjem konkurenčnosti in zblíževanja, nezadostno finančno stabilnostjo, šibko notranjo rastjo in rastjo zaposlovanja, notranjimi neravnovesji, ki se povečujejo s širjenjem notranjega trga in ekonomsko-monetarne unije, premajhnim političnim vplivom na mednarodni ravni, med drugim tudi zaradi nezadostne usklajenosti njenega zastopanja v mednarodnih organizacijah, kar bi bilo mogoče izboljšati z izvajanjem ukrepov za zagotovitev enotnega mednarodnega predstavljanja evra, kot je določeno v Pogodbi;

28. znova opozarja, da mora EU nastopati enotno, imeti na srednji rok enega samega predstavnika v upravnem odboru Mednarodnega denarnega sklada, zlasti za euroobmočje, in, kjer je to ustrezno, v celoti predstavljati države članice ter v svetu zagovarjati demokracijo, človekove pravice, pravno državo, dostojne delovne razmere in življenjske pogoje, dobro vodenje, trajnostni razvoj, svobodno in pošteno trgovino ter podnebne cilje, v skladu s svojim notranjim načrtom, ter se zavzemati za boj proti korupciji, davčnim goljufijam in utajam ter davčnim oazam;

29. meni, da bi si Evropa morala prizadevati za doseg uravnoteženega, svobodnega in pravičnega svetovnega trgovinskega sporazuma, ki bi zmanjšal nasprotja med gospodarstvi v vzponu in razvitimi gospodarstvi; poziva k odpravi trgovinskih ovir; meni, da je neobstoj svetovnega trgovinskega sporazuma resna ovira, saj razvita gospodarstva ovirajo dostop gospodarstev v vzponu do projektov kmetijskega izvoza, gospodarstva v vzponu pa blokirajo storitve iz naprednih gospodarstev;

⁽¹⁾ Stališče osebja Mednarodnega denarnega sklada, 19. februar 2010, SPN/10/04, kapitalski pritok: vloga nadzora.

Sreda, 6. julij 2011

30. poudarja, da je treba odpreti trge javnih naročil, ki bi temeljili na pregledni in vzajemni podlagi;
31. poudarja pomen duha vzajemnosti in obojestranskih koristi, ki jih je mogoče doseči v odnosih EU z glavnimi strateškimi partnerji; meni, da se mora v zvezi s tem EU vprašati, ali bi bilo morda priporočljivo, da bi oblikovala orodja, s katerimi bi lahko preučila ekonomske prakse tretjih držav, povezane z državno pomočjo, in ocenila kakršno koli vedenje, ki bi lahko bilo namenjeno prenosu ključnih tehnologij z ozemlja EU;
32. ugotavlja, da Odbor za mednarodne računovodske standarde (IASB) zdaj zahteva kombinirano izravnavo računov le na regionalni ravni; poziva k sprejetju o računovodskih pravil, ki bi od vseh podjetij in ustanov zahtevali vodenje knjig po posameznih državah, in k spodbujanju mednarodnega sodelovanja v davčnih zadevah s sporazumi o izmenjavi informacij med organi;
33. opominja, da namerava vztrajati pri obsežni reformi svetovnega gospodarskega in finančnega upravljanja, z namenom spodbujanja preglednosti in odgovornosti ter zagotavljanja skladnosti med politikami mednarodnih ekonomskih in finančnih ustanov; poziva k vključitvi institucij iz Bretton Woodsa in drugih obstoječih organov za gospodarsko upravljanje, vključno s skupino G20, v sistem ZN kot prvi korak k strukturi za svetovno gospodarsko upravljanje, kjer bodo sodelovale s STO, Mednarodno organizacijo dela in svetovno podnebno organizacijo, ki jo je treba ustanoviti;
34. poziva države G20, naj hitro sprejmejo globalne in usklajene politične ukrepe, da bi tako prispevale k močni, stabilni in uravnoteženi svetovni trajnostni rasti; poziva k udeležbi parlamentov teh držav, da bi povečali legitimnost in odgovornost; prav tako poziva k obsežnejšim finančnim sredstvom za Mednarodni denarni sklad in njegovi reformi, da bo lahko povečal svojo preglednost in odgovornost ter postal bolj demokratičen, hkrati pa okrepil svojo vlogo pri ekonomskem in finančnem nadzoru svojih članov, da bi tako vzpostavil verodostojno varnostno mrežo za boj proti svetovnim neravnovesjem;
35. poziva k uvedbi novih pravil finančne pomoči, in sicer:
- reformirani Mednarodni denarni sklad bi lahko deloval kot svetovni posojilodajalec v skrajni sili (lender of last resort), tako da posameznim državam ne bi bilo treba ustvarjati valutnih rezerv, če bi okrepili njegovo sposobnost za zagotavljanje kratkoročne likvidnosti in močnejših finančnih varnostnih mrež;
 - razvojni cilji tisočletja: sedanja kriza je pokazala, da je treba na finančnih trgih ustvariti spodbude za spodbujanje dolgoročnih naložb in trajnostnega razvoja; finančno vlogo večstranskih in dvostranskih razvojnih bank in organizacij bi bilo treba posodobiti in nadgraditi v odgovor na povečane finančne potrebe držav v razvoju; del prihodkov iz davka na finančne transakcije bi bilo mogoče uporabiti za financiranje izpolnitve razvojnih ciljev tisočletja, potrebni pa bodo tudi za izpolnitev zavez glede podnebnih sprememb; pomembno je stalno preučevati možnosti drugih oblik financiranja razvojnih instrumentov, zlasti prestrukturiranje in odpis dolga najrevnejšim državam ter spodbujanje tokov nakazil; ponovno je treba poudariti zaveze glede predvidljive uradne razvojne pomoči, prav tako pa je treba preučiti dodatne inovativne vire financiranja, da bi zapolnili finančno vrzel zaradi nazadovanja gospodarstev v razvijajočem se svetu; države članice bi morale ponovno potrditi obljube o tem, da bodo namenile 0,7 % BND razvojni pomoči za financiranje izpolnitve razvojnih ciljev tisočletja;
 - EU mora opredeliti politične prednostne naloge in se dogovoriti o financiranju tesnejšega evro-sredozemskega sodelovanja po prevratih in dogodkih, ki so spremljali te prevrate, v partnerskih državah južnega Sredozemlja; v zvezi s tem je treba razširiti evropske projektne obveznice na evro-sredozemske projekte na področjih trajnostnega prometa in energije, digitalne agende in izobraževanja, s tem pa ustvariti dodano vrednostjo za obe strani Sredozemlja;

Sreda, 6. julij 2011

III. Razlogi za nov monetarni sistem

36. opominja, da „valutna vojna“ ne bi koristila nobeni državi oziroma skupini držav, prav tako pa bi lahko izničila prizadevanja državljanov EU za zmanjšanje državnega dolga in uvedbo strukturnih reform; ugotavlja, da je evro preprečil izbruh tovrstne valutne krize, ki je bila v preteklosti pogosto povezana s finančnimi krizami; opozarja, da pravila večstranskega trgovinskega sistema (STO) ne obravnavajo kapital-skih tokov in da nimajo protiteži v večstranskem monetarnem sistemu;

37. opozarja na korejski cilj G20, ki vključuje izgradnjo stabilnejšega in odpornejšega mednarodnega monetarnega sistema; je seznanjen s svetovnimi zadržki glede delovanja mednarodnega monetarnega sistema in poziva, da se nemudoma naredi odločen korak naprej; zato zahteva reformo mednarodnega monetarnega sistema, tako da bo omogočal sistematično in celovito makroekonomsko sodelovanje, ki bo prineslo trajnostno in uravnoteženo svetovno rast;

38. poudarja, da bi se moral mednarodni monetarni sistem med drugim ukvarjati z:

- menjalnimi tečaji: prvi korak bi bilo izvajanje politik, ki bi omogočale postopno in primerno prilagajanje menjalnih tečajev ekonomskim in socialnim osnovam;
- rezervno valuto: mednarodni sistem rezerv bi bilo treba reformirati, da rezerve ne bi mogle povzročati svetovnih neravnovesij; sedanji mednarodni sistem rezerv, temelječ na dolarju, bi bilo mogoče postopoma nadomestiti z večstranskim sistemom, osredotočenim na posebne pravice črpanja, ki zastopajo široko košarico valut z vsega sveta, na primer kitajski renminbi in brazilski real;
- kapitalski tokovi: sprejeti bi bilo treba večstranski sistem pravil v korist dolgoročnemu pretoku kapitala, da se olajša nešpekulativni odtok kapitala, preprečijo razdiralni učinki na razdrobljenih trgih vrednostnih papirjev ter zagotovi pregledno, odprto in gladko delovanje trgov državnih obveznic ob hkratnem preprečevanju njihove zlorabe v smislu spodbujanja merkantilistične politike ali politike iskanja koristi v škodo drugih;

39. poleg tega poziva k razmisleku o možnostih oblikovanja – na dolgi rok – svetovne rezervne valute, sprva na osnovi razvoja in preoblikovanja posebnih pravic črpanja in Mednarodnega denarnega sklada;

IV. Povečanje konkurenčnosti in trajnosti EU ter izvajanje strategije Evropa 2020 s spodbujanjem inovacij in dolgoročnih naložb za delovna mesta in rast

Konkurenčnost, konvergenca in strategija Evropa 2020

40. poziva k temu, da se pri določanju vsebine evropskega semestra v celoti in dosledno upoštevajo cilji strategije Evropa 2020 in potreba po premagovanju vseh notranjih neravnovesij v EU;

41. poudarja pomen vzajemno podpirajočih se politik Unije za uresničevanje strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast in delovna mesta, ki jih spremljajo različna orodja, med drugim v prihodnost usmerjeno izobraževanje, podnebne in energetske strategije, učinkovitost rabe virov, prenovljena kmetijska politika, kohezijska politika, strategije inovacij ter raziskav in razvoja, prenovljen proračun EU in večja usklajenost nacionalnih proračunov v podporo navedenim skupnim ciljem;

Sreda, 6. julij 2011

42. poudarja, da je treba element trajnosti strategije Evropa 2020 vključiti v vsa zadevna področja politike, da bi se EU vrnila na vodilni položaj; poudarja, da mora Evropa, če želi ostati konkurenčna v svetovnem gospodarstvu, doseči vodilni položaj pri okolju prijaznem preoblikovanju v trajnostno družbo, ki uporablja vire na učinkovit način; poudarja, da so obsežne naložbe v okolju prijazne infrastrukture, obnovljive vire energije in učinkovito rabo virov odličen način za spodbujanje oživitve in krepitve dolgoročne rasti in ustvarjanja novih delovnih mest;

43. opozarja, da še ni bil izkoriščen ves potencial enotnega trga ter da so za sprostitev celotnega potenciala za trajnostno in socialno vključujočo rast in delovna mesta potrebni ponovna politična odločitev in odločni ukrepi; opozarja na potrebo po dodatnem razvoju evropskega storitvenega sektorja in okrepitevi trgovine s storitvami;

44. poudarja, da je uspeh strategije Evropa 2020 odvisen od zavezanosti EU kot celote, odgovornosti držav članic, nacionalnih parlamentov, lokalnih in regionalnih organov ter socialnih partnerjev; opozarja na pomen trdnega in dobro delujočega socialnega dialoga in kolektivnih sporazumov v okviru strategije Evropa 2020, pa tudi na spodbujanje resničnega evropskega socialnega dialoga o makroekonomski politiki in ukrepih; ugotavlja, da je te ukrepe treba izvajati, da bi lahko dosegli splošno soglasje o poti naprej;

45. opozarja na vedno večjo pristojnost in odgovornost regionalnih in lokalnih organov; opozarja, da se dve tretjini javnih naložb v Evropi izvajata na podnacionalni ravni; ugotavlja, da izbira ravni, na kateri se oblikujejo in izvajajo javne naložbe, pomembno vpliva na njihovo učinkovitost; zato poudarja, da je treba zagotoviti, da se javne naložbe izvajajo na najučinkovitejši ravni upravljanja;

46. poziva nacionalne parlamente in vlade držav članic, naj pri sprejemanju nacionalnih odločitev ravnajo na način, ki je odgovoren do EU, ter v nacionalne razprave vključijo razsežnost EU;

47. poudarja, da mora biti konsolidacija javnih financ pospremljena s srednje- in dolgoročnimi cilji, kot so tisti v strategiji Evropa 2020, zlasti kar zadeva ustvarjanje delovnih mest, socialno vključenost, naložbe v infrastrukturo, učinkovito porabo virov, ekološko preoblikovanje gospodarstva ter na znanju temelječe gospodarstvo, da bi povečali konkurenčnost ter socialno, ekonomsko in teritorialno kohezijo; ugotavlja, da bi morale različne nacionalne politike in politike EU zagotoviti celostno podporo strategiji in da lahko proračunska disciplina, če se izvaja brez dobro opredeljene strategije, spodkopa obete za rast, zmanjša konkurenčnost in resno ogrozi gospodarstvo v dolgoročnem smislu; ker odprta metoda usklajevanja ni bila uspešna, opozarja, da mora strategija Evropa 2020 vključevati zavezujoče cilje, ki jih je za države članice oblikovala Komisija, in sicer največje in najmanjše vrednosti, ki naj se uporabljajo pri določenih makroekonomskih vidikih njihovih gospodarstev;

48. poziva k strogi finančni reviziji, ki jo mora izvesti Komisija v tesnem sodelovanju z Eurostatom, da bi tako ugotovili dejanski finančni položaj vseh držav članic, kar bo omogočalo sprejemanje odločitev v zvezi s strategijo Evropa 2020 ter regionalnimi in kohezijskimi projekti na podlagi dejstev; poziva k nadzoru vseh programov financiranja v Evropski uniji ter nacionalnih in regionalnih subvencij; priporoča krepitev tistih projektov in programov, katerih uspeh je bistven, in po drugi strani odpravo neučinkovitih subvencij in shem gospodarskega razvoja;

49. poudarja, da so zlasti ženske podvržene večjemu tveganju revščine; ugotavlja, da se je med krizo v več državah članicah povečala revščina otrok; poudarja, da je to nesprejemljivo in da je treba obrniti negativna gibanja; posledično zahteva, da zlasti obstoječe nevladne organizacije oblikujejo trdno omrežje za odpravo revščine otrok s pristopi in cilji, usmerjenimi v otroke, in močnim poudarkom na pravicah otrok;

Sreda, 6. julij 2011

50. ugotavlja, da so trdni socialni sistemi pomembni ekonomski stabilizatorji v slabih časih; zato poudarja, da je treba kljub potrebi po konsolidaciji javnih financ ustrezno varovati tudi storitve javnega sektorja in ohranjati obstoječe ravni socialne zaščite; poziva k sprejetju ukrepov, namenjenih zmanjšanju razlik v dohodkih, zlasti z odpravo brezposelnosti mladih;

51. poudarja, da gospodarska recesija ne sme biti razlog za upočasnitev napredka na področju politik usklajevanja, ki se uporabljajo za izboljšanje ravnovesja med poklicnim in zasebnim življenjem, zlasti tistih, ki olajšujejo dostop žensk do trga dela;

52. ugotavlja, da med izzive, ki jih je prinesla kriza z obsežno gospodarsko recesijo, sodijo padec gospodarske rasti, ki je posledica skokovitega povečanja strukturne in dolgoročne brezposelnosti, in zmanjšanje javnih in zasebnih naložb, pa tudi povečana konkurenca gospodarstev v vzponu;

53. se zaveda, da obstoječih neravnovesij v EU ne bo mogoče odpraviti z uniformiranim pristopom in da bo treba pri usklajevanju gospodarskih politik ustrezno upoštevati izhodiščne točke različnih nacionalnih gospodarstev v EU in njihove posebnosti, sicer uspeha ne bo; poudarja potrebo po gospodarskem usklajevanju in napredku pri obnovi trdnih financ;

54. poziva k večji združljivosti in dopolnjevanju nacionalnih proračunov in proračuna EU; meni, da bi se bilo treba v naslednjem večletnem finančnem okviru osredotočiti na osrednja prednostna področja strategije Evropa 2020 ter zagotoviti ustrezno financiranje vodilnih pobud na področjih, kjer ima EU deljene pristojnosti z državami članicami, kar lahko prinese veliko evropsko dodano vrednost;

55. poudarja, da morata tako kmetijska kot kohezijska politika imeti osrednjo vlogo pri podpori strategiji Evropa 2020; je prepričan, da mora reforma skupne kmetijske politike upoštevati tudi globalne izzive; je prepričan, da je uspeh strategije Evropa 2020 pogojen z zagotavljanjem skladnosti politik EU, vključno s tako različnimi vidiki, kot so usklajevanje nacionalnih proračunov in proračuna EU, vključno s skupno kmetijsko politiko in kohezijskimi skladi, npr. z zagotavljanjem poštenega dodeljevanja sredstev med državami članicami in regijami, in sicer na podlagi jasnih ciljev za okrepitev zблиževanja in spodbujanje konkurenčnosti ter s poudarkom na tistih državah članicah in regijah, ki jih najbolj potrebujejo, in politikah, kot so sredstva za izobraževanje, inovacije ter raziskave in razvoj;

56. opozarja še, da bo strategija Evropa 2020 verodostojna samo, če bo podprta z zadostnimi finančnimi sredstvi, zato se zavzema za naslednje:

- sprejetje doslednih odločitev glede naslednjega večletnega finančnega okvira in proračun EU, osredotočen na politike, ki prispevajo k doseganju ciljev strategije Evropa 2020;
- razdeljevanje sredstev EU ob upoštevanju njihove ekonomske, socialne in okoljske ustreznosti ter učinkovitosti; sredstva, ki jih države članice ne porabijo, bi lahko namenili trajnostnim javnim naložbam na ravni EU v skupne projekte ali programe, ki spodbujajo rast, konkurenčnost in zaposlovanje, kot so naložbe v infrastrukturo, izobraževanje in usposabljanje, inovacije, raziskave in razvoj;
- zagotavljanje tehnične pomoči za boljše črpanje sredstev in učinkovito izvajanje investicijskih projektov;

Sreda, 6. julij 2011

- pomembnejšo vlogo Evropske investicijske banke pri krepitvi vloge katalizatorja in funkcije vzvoda strukturnih skladov;
- nadaljnji razvoj in optimalno uporabo inovativnih instrumentov financiranja, ki vključujejo predvsem Evropsko investicijsko banko in Evropski investicijski sklad, pa tudi Evropsko banko za obnovo in razvoj (npr. kombinacije subvencij in posojil, instrumentov tveganega kapitala, novih oblik delitve tveganja in garancij);
- usmerjanje zasebnih prihrankov v dolgoročne naložbe s pomočjo ustreznih spodbud in mehanizmov;
- razvoj inovativnega dolgoročnega naložbenega financiranja, ki bo vključevalo tako javna kot zasebna sredstva;
- uvedbo projektних obveznic, da bi izkoristili zasebni kapital za reševanje infrastrukturnih izzivov Evrope;
- ukrepi za zagotavljanje znatno večjih količin tveganega kapitala za dolgoročne naložbe;
- ukrepe za boljšo dostopnost financiranja in zmanjšanje birokracije, zlasti za mala in srednja podjetja, pri čemer je treba upoštevati stroge standarde glede preglednosti;

Energetske in prometne politike in notranji trg

57. meni, da je ustanovitev evropske skupnosti za energijo osrednji politični projekt za izpolnitev ciljev iz strategije Evropa 2020 glede popolnega prehoda na obnovljive vire energije, pri čemer je treba povečati energetska učinkovitost in energetska neodvisnost EU ter vzpostaviti pristen in prepleten energetski trg; poudarja, kako pomembna je zunanja dimenzija energetske politike;

58. meni, da je treba okrepiti odnose med državami, ki proizvajajo nafto in zemeljski plin, in državami potrošnicami, predvsem evropskimi, pri tem pa upoštevati tudi nedavne politične dogodke v Sredozemlju; meni, da je treba nujno začeti izvajati skupno in trajnostno energetska politiko in politiko naročanja surovin, da bi se preprečil negativni učinek, ki bi utegnil odložiti oživitev in prihodnji razvoj evropskega gospodarstva;

59. poudarja ključno vlogo vključevanja načel učinkovitosti rabe virov v vse politike EU pri zagotavljanju konkurenčnosti EU, vključno z razvojem inovativnih novih proizvodov in storitev ter novih načinov za zmanjšanje vložkov, zmanjšanje količine odpadkov, izboljšanje upravljanja zalog virov, spreminjanje vzorcev potrošnje, izboljšanje logistike ter zagotavljanje optimizacije proizvodnih procesov, upravljanja in poslovnih metod tako, da bo pri oblikovanju izdelkov in storitev upoštevan pristop na osnovi življenjskega cikla, torej način „od zibelke do groba“;

60. znova opominja, da sta dostopnost energije in surovin, pa tudi njihova učinkovita uporaba, bistveni za zagotavljanje splošne konkurenčnosti EU; poudarja, da mora EU, če želi dolgoročno ohraniti konkurenčnost, postati vodilna v svetu pri spodbujanju energetskih prihrankov in energetske učinkovitosti, raziskav in naložb v nove okolju prijazne tehnologije, diverzifikacije in racionalizacije oskrbe z energijo ter razvoja in večje uporabe obnovljivih virov energije; poudarja, da zmanjšanje odvisnosti od uvoza energije in surovin prispeva k zagotavljanju konkurenčnosti EU, obenem pa pomaga pri izpolnitvi cilja EU na področju inflacije;

Sreda, 6. julij 2011

61. poudarja, da je treba večjo pozornost nameniti trajnostni prometni politiki, zlasti razširitvi evropskih prometnih omrežij, saj bi boljši dostop do teh omrežij za regije z omejenimi možnostmi s pomočjo strukturnih skladov in kohezijskega sklada bistveno prispeval k utrditvi enotnega trga; poudarja pomen učinkovitega in medsebojno povezanega prometnega sistema, ki olajšuje prost pretok oseb, blaga in storitev ter spodbuja rast; poudarja pomembnost vseevropskih omrežij (TEN-T) pri zagotavljanju precejšnje evropske dodane vrednosti, saj odpravljajo ozka grla in fizične ovire, kot so različni koloteki železniških tirov, ter skrbijo za čezmejno infrastrukturo;

62. meni, da je akt o enotnem trgu osrednja politična pobuda, ki podpira temelje ciljev strategije Evropa 2020 in vodilne pobude, ki želijo v celoti izkoristiti možnosti za rast notranjega trga in dokončno oblikovati enotni trg v duhu Montijevega poročila; poudarja, da je kriza jasno pokazala, kako pomembno je okrepiti industrijske temelje in inovacijski potencial EU z olajšanjem dostopa do trga, mobilnostjo ter bojem proti socialni in ozemeljski razdrobljenosti v vsej EU;

Mobilnost in preseljevanje

63. poudarja, da tako velike vstaje v sosednjih regijah kot demografske spremembe v EU zahtevajo skupno migracijsko politiko; opozarja, da je treba spodbujati boljši dostop do trga dela in večjo mobilnost delovne sile z enakimi pogoji in pravicami zaposlovanja in socialnega varstva za vse delavce, vključno s priznavanjem poklicnih kvalifikacij in diplom po vsej EU, pa tudi z možnostjo prenosa socialnih in pokojninskih pravic, da bi tako okrepili enotni evropski trg;

64. meni, da ostaja Schengenski sporazum izjemen dosežek za državljane EU, zato ga je treba ohraniti; zahteva, da se sodelovanje na tem področju še okrepi; izraža precejšnjo zaskrbljenost nad hipotetičnimi spremembami schengenskih predpisov; vztraja pri tem, da mora Parlament tesno sodelovati v zakonodajnem postopku, in poudarja, kako pomembno je državam članicam preprečiti, da bi na tem področju sprejemale enostranske odločitve; opozarja, da je sprejetje Schengenskega sporazuma pomenilo korak v smeri večje integracije EU in da je treba varovati načelo prostega gibanja oseb;

65. poziva k skupni politiki priseljevanja EU in pozdravlja predloge Komisije za zagotovitev več zakonitih načinov za delovne migracije v EU; poudarja, da je treba izvesti reformo veljavnega sistema modre karte (tako da bi ta vključeval bistveno večje število delovnih mest in poklicev); ugotavlja, da so delodajalci v EU vedno bolj odvisni od ljudi iz držav zunaj Evrope, ki prihajajo v EU in prevzemajo delovna mesta v sektorjih, kot so kmetijstvo, vrtnarstvo, turizem ter oskrba in nega starejših, saj je za delov v teh sektorjih na voljo čedalje manj državljanov EU; meni, da mora predlog Komisije o sezonskih delavcih tem delavcem, pogosto ranljivim in izpostavljenim, zagotoviti boljše pogoje in varen pravni status, tako da bi bili zaščiteni pred izkoriščanjem;

Mala in srednja podjetja, inovacije ter raziskave in razvoj

66. priporoča Komisiji, naj spodbuja in olajša večjo dostopnost lastniškega kapitala za mala in srednja podjetja, v obliki tveganega kapitala ali borzne kotacije delnic, več pomoči iz strukturnih skladov in manjšo odvisnost od zadolževanja, zlasti za nova tehnološka podjetja, ki nujno potrebujejo kapital za raziskave in razvoj; poudarja, da je treba okrepiti instrumente garancij v okviru programa za konkurenčnost in inovacije ter poenostaviti dostop malih in srednjih podjetij do financiranja; poudarja, da je še posebej treba spodbujati in podpirati podjetnice;

Sreda, 6. julij 2011

67. se zaveda vloge socialne ekonomije (tretjega sektorja) v Evropi in pomembnosti tega sektorja pri spodbujanju inovacij; poudarja potrebo po strateških politikah zelenih javnih naročil v Evropi, ki gospodarno izkoriščajo vire, da bi podprli enakopraven in konkurenčen sektor inovacij;

68. zahteva, da Evropska investicijska banka in Evropski investicijski sklad prevzameta vodilno vlogo na evropski ravni pri sprostitev sredstev za mala in srednja podjetja s preprostejšimi in jasnejšimi postopki, pri tem pa sodelujeta s finančnimi institucijami držav članic ter poskusita preprečiti oblikovanje shem, ki so podobne obstoječim strukturam na nacionalni ravni, da bodo lahko podjetja brez težav dostopala do sredstev po običajnih poteh; priporoča, naj EIB in EIF delujeta kot filter, tako da se osredotočita na prednostne sektorje v okviru strategije EU 2020, in sicer krepitev gospodarstva, zaposlovanja, okoljske trajnosti in učinkovite rabe virov, ter opravljata vlogo mentorja izbranim skupinam malih in srednjih podjetij, s sodelovanjem v razpravah z bankami in njihovimi skupinami za obvladovanje tveganja, da bi malim in srednjim podjetjem pomagala pridobiti dolgoročna posojila; poziva k polnemu izkoriščanju zmogljivosti EIB za zagotavljanje financiranja;

69. poziva države članice, naj hitreje izvajajo ukrepe, določene v aktu za mala podjetja (2008) in njegovi reviziji, ki jo je Komisija objavila 23. februarja 2011, da bi zmanjšali upravna bremena, olajšali dostop malih in srednjih podjetij do finančnih sredstev ter podprli internacionalizacijo malih in srednjih podjetij;

70. poudarja, da mora naslednja generacija programov EU za financiranje sistematično podpirati inovativna mala in srednja podjetja, ki ustvarjajo nova delovna mesta, tako na notranjem trgu kot na svetovnem prizorišču; poudarja, da je treba olajšati hitro ustanavljanje podjetij, ki uporabljajo nove tehnologije, jim nameniti več finančnih sredstev, zmanjšati upravna bremena in spodbujati njihovo internacionalizacijo; meni, da bi bilo izjemno zaželeno priznati ključno vlogo sistema združenih in regijskih bank, ki zagotavljajo optimizacijo strategije za pomoč in dejansko podporo malim in srednjim podjetjem;

Obdavčenje

71. poudarja, da tako ekonomska in monetarna unija kot notranji trg zahtevata odločnejše usklajevanje nacionalnih politik obdavčenja; poudarja, da je treba izboljšati sisteme obdavčitve, da bi ustrezno spodbudili zaposlovanje, inovacije in dolgoročne naložbe; poziva Komisijo, naj v okviru evropskega semestra analizira odpornost davčnih sistemov držav članic, da bodo njihove davčne reforme odporne na gospodarska nihanja in se ne bodo po nepotrebem opirale na davčne osnove, ki so zelo ciklične ali so zanje značilni baloni;

72. podpira prizadevanja Komisije v boju proti škodljivi davčni konkurenci, izogibanju davkom in davčnim utajam ter davčnim oazam tako v EU kot na mednarodni ravni, kakor tudi za izboljšanje sistemov pobiranja davkov in uvedbo obvezne skupne konsolidirane osnove za davek od dohodka pravnih oseb s poznejšimi indikativnimi davčnimi razponi ter posebnega in poenostavljenega sistema obdavčitve za mala in srednja podjetja; pozdravlja strategijo za DDV, ki jo namerava predstaviti Komisija, da bi tako uvedla sistem, ki ne bo dopuščal goljufij;

73. poudarja, da morata biti boj proti davčnim utajam in izogibanju davkom ter boljše pobiranje davkov, tudi v zvezi s tretjimi državami, ključni vidik sedanjih prizadevanj držav članic za proračunsko konsolidacijo;

74. je prepričan, da je ta korak bistvenega pomena v trenutnih okoliščinah, ko morajo države članice utrditi svoje proračune; opozarja, da je davčna konkurenca sprejemljiva, če ne ogroža zmožnosti držav članic, da zberejo prihodke, ki jih upravičeno pričakujejo, in poudarja, da je treba oblikovati rešitve za omejitev škodljive davčne konkurence;

Sreda, 6. julij 2011

75. je prepričan, da bi bilo treba pri dodeljevanju sredstev EU upoštevati davčne strategije držav članic ter njihovo pripravljenost sodelovati v boju proti izogibanju davkom in pri zavzemanju za tesnejše davčno usklajevanje;

76. se zaveda, da ne obstaja skupna opredelitev davčnih oaz; poziva k oblikovanju enotne opredelitve vsaj na evropski ravni, medtem ko čakamo na opredelitev na svetovni ravni;

77. poziva države članice, naj, glede na pomembnost boja proti korupciji in da se zagotovi resnična finančna sanacija, v svoji kazenski zakonodaji zagotovijo, da bodo dela, izvedena na podlagi korupcije, plačila podkupnine ali drugih mehanizmov za pridobivanje nezakonite prednosti, imela za posledico, da bo plačnik razveljavil pogodbo, če pa je bilo plačilo že izvedeno, zahteval vračilo dvakratnega plačanega zneska;

Zaposlenost

78. poudarja, da so nova in boljša delovna mesta nujen pogoj za uresničitev strategije pravične, zelene in pametne rasti, zato poziva k:

- odpiranju novih delovnih mest v sektorjih, ki se opirajo na inovacije, raziskave in razvoj, kot sta energetske in okoljske sektor, in sicer na način, ki ne bo razlikoval med spoloma;
- ukrepom za izboljšanje učinkovitosti obstoječe pomoči EU za neposredno ustvarjanje delovnih mest, ki je državam članicam na voljo v okviru Evropskega socialnega sklada;
- ukrepom za lažje sodelovanje žensk (zlasti z vztrajnim širjenjem cenovno dostopnega otroškega varstva), starejših (brez vpliva na njihov pokoj in socialne pravice) in zakonitih priseljencev na trgu dela ter ukrepom za zmanjšanje brezposelnosti, predvsem med mladimi;
- ukrepom za izboljšanje kakovosti izobraževanja in poklicnega usposabljanja ter učinkovitemu spodbujanju vseživljenjskega učenja in podjetništva, da bi bili delavci lažje zaposljivi in bi razvili konkurenčen človeški kapital;
- ustvarjanju zaposlitvenih priložnosti in oblikovanju programov za socialno vključenost najbolj ogroženih skupin, kot so Romi in invalidi;
- trajnostnim, visoko kakovostnim delovnim mestom z dostojnimi prihodki na kmetijskih in podeželskih območjih;
- ukrepom proti neprijavljenemu delu;

79. poudarja, da je brezposelnost v državah članicah, ki sedaj izvajajo javnofinančne varčevalne ukrepe, večinoma posledica upada gospodarske dejavnosti, pri čemer se je zaskrbljujoče povečala dolgoročna brezposelnost; poudarja, da je treba nujno ukrepati v boju proti dolgoročni brezposelnosti, saj lahko ta resno ogrozi dolgoročno rast v zadevnih državah in posledično zmanjša konkurenčnost celotne Unije;

Sreda, 6. julij 2011

80. ugotavlja, da bi lahko trg dela EU zaradi sedanje krize dolgoročno ostal razdrobljen, pri čemer bi bila večina visokokakovostne delovne sile skoncentrirana v državah članicah z uravnoteženimi proračuni, medtem ko bi se države članice, ki jih je kriza najbolj prizadela in so tudi najbolj zadolžene, soočale z visoko stopnjo brezposelnosti in pomanjkanjem konkurenčne delovne sile;

81. je prepričan, da je treba še vedno obravnavati vprašanje vodenja podjetij, kar zadeva spodbude za poslovodstvo za dolgoročne naložbe in ustvarjanje delovnih mest; predlaga pripravo letnega poročila o družbeni in okoljski odgovornosti podjetij, ki kotirajo na borzi, imajo več kot 250 zaposlenih in katerih promet presega 50 milijonov EUR;

Izobraževalna strategija

82. opozarja na pomen izobraževanja otrok, poklicnega in univerzitetnega izobraževanja ter izobraževanja odraslih za inovacije in rast ter poudarja, kako pomembno je ustrezno izvajanje prožne varnosti; poudarja, da je treba prilagoditi sisteme izobraževanja in usposabljanja, da bi ljudem posredovali več znanja in veščin, kar bo prispevalo k večji zaposlenosti, produktivnosti, rasti in konkurenčnosti;

83. predlaga uvedbo programa pripravništva EU po vzoru programa Erasmus, pri čemer je treba v celoti vključiti zasebni sektor; meni, da bi moral tak program zajeti grozde univerz, univerze uporabnih znanosti, ustanove za poklicno usposabljanje, industrijo, finančne trge, mala in srednja ter velika podjetja ter državljanom, med drugim iz ogroženih skupin, omogočiti usposabljanje, zlasti pridobivanje prenosljivih znanj in veščin v gospodarstvu, temelječem na znanju, da bi spodbujali vseživljenjsko učenje;

84. odločno podpira uvedbo ukrepov za izboljšanje kakovosti visokošolskega izobraževanja v Evropi, med drugim z nadaljnjim zmanjševanjem ovir za mobilnost študentov, izboljševanje povezav med akademskim in poslovnim svetom ter spodbujanje bolj podjetniškega razmišljanja v družbi; predlaga uvedbo evropske štipendije za inovacije, ki bi prispevala k spodbujanju znanja in veščin, ki se uporabljajo v inovativnih sektorjih, hkrati pa omogočila vzpostavljanje mrež in sodelovanja v EU; meni, da bi bila taka štipendija namenjena mladim v programih poklicnega izobraževanja, ki bi jih oblikovala in posebej izvajala vsaka država članica;

85. poudarja, da je treba na evropski in nacionalni ravni ustvariti pogoje za večja vlaganja zasebnega in javnega sektorja v raziskave in razvoj; opozarja, da univerze večino finančnih sredstev pridobijo iz nacionalnih proračunov, ki so že pod pritiskom zaradi konsolidacije; zato spodbuja države članice, naj zagotovijo, da bodo njihovi sistemi financiranja univerz zasnovani na način, ki bo izboljševal zmogljivost Evrope za tehnološki razvoj, inovacije in ustvarjanje delovnih mest;

86. meni, da bi bilo treba pri presoji srednjeročnih proračunskih ciljev držav članic nameniti posebno pozornost javnim izdatkom za izobraževanje, raziskave in poklicno usposabljanje, da bi spodbudili države članice k večjim vlaganjem v izobraževanje;

87. podpira poziv Združenja evropskih univerz (EUA) k povečanju javnih vlaganj v visoko šolstvo na 3 % BDP; meni, da ta cilj zahteva kvalitativno oceno takšnih odhodkov pri vrednotenju pakta za stabilnost in rast;

88. poziva k izboljšanju izobraževanja za delovna mesta, ki ne zahtevajo univerzitetne izobrazbe, z uvedbo vajeništva;

Sreda, 6. julij 2011

V. Ponovni premislek o EU: onkraj evropskega gospodarskega upravljanja

89. poudarja, da je Evropska unija na razpotju: ali se bodo države članice odločile, da bodo združile moči in se še tesneje povezale, ali pa se utegne EU zaradi mrtvila na ravni odločanja in gospodarskih razlik raziti;

90. opozarja na nevarnost nazadovanja v razdrobljeno Unijo, ki bi jo lahko ogrožala protekcionizem in populizem;

91. poziva k tesnejši demokratični politični zvezi, kjer bi imele institucije EU večjo vlogo tako pri načrtovanju kot pri izvajanju skupnih politik; poudarja, da je treba okrepiti demokratično legitimnost in nadzor Unije;

92. poudarja, kako pomembno je spoštovati temeljna načela evropskega projekta, torej enakost držav članic, solidarnost, kohezijo in sodelovanje; opozarja, da je treba ta načela uresničevati z učinkovitim odpravljanjem notranjih neravnovesij in znatnim zblizanjem na podlagi usklajevanja med državami članicami evroobmočja in državami članicami EU, ki niso vključene vanj;

93. poudarja, da je potrebna močnejša Evropska komisija, ki bi morala biti v večji meri odgovorna Evropskemu parlamentu, Evropski parlament, ki je glavni glas državljanov, pa bi moral imeti glavno vlogo, zlasti kadar je treba zagotoviti prostor za čezmejne javne razprave, ob upoštevanju učinkov nacionalnih odločitev na področjih, kot so gospodarsko in socialno upravljanje;

94. poudarja, da je treba gospodarsko upravljanje – z zblizujočimi se gospodarsko, davčno in socialno politiko – zagotoviti z metodo skupnosti, usmerjati pa ga morajo institucije Unije v polnem sodelovanju z nacionalnimi parlamenti;

95. meni, da je nova zakonodaja o Evropskem odboru za sistemska tveganja (ESRB) in treh evropskih nadzornih organih prvi korak v pravo smer, vendar je prepričan, da je potreben nadaljnji napredek, da bi zagotovili predvsem neposreden nadzor sistemske pomembnih ustanov, kot so subjekti z velikim finančnim vzvodom, ter uporabo enotnih pravil na ravni EU; poudarja, da je treba novim organom nameniti človeške in finančne vire, primerne njihovi vse večji odgovornosti;

96. je prepričan, da sta poleg nadzora, ki naj bi zagotovil finančno stabilnost, potrebni tudi mehanizmi za nadzor nad nastajanjem morebitnih balonov in njihovo preprečevanje ter optimalna razporeditev kapitala glede na makroekonomske izzive in cilje, potrebne pa so tudi naložbe v realno gospodarstvo; prav tako meni, da bi bilo treba uporabiti davčno politiko kot orodje za uresničitev tega cilja;

97. poziva Komisijo, naj pripravi dodatne predloge za regulacijo struktur finančnega trga, katerih velikost, sistemska integracija, zapletenost in medsebojna povezanost bi lahko omajala finančno stabilnost in sposobnost regulatorjev, da se upirajo njihovim zahtevam, ter sprejme ukrepe, ki bodo nadzornikom omogočali pregled nad njihovimi dejavnostmi ter zlasti nad vzporednim bančnim sistemom in njegovo stopnjo finančnega vzvoda; poziva Komisijo, naj preuči regulativne možnosti, na primer omejevanje velikosti ali odvracanje od oblikovanja velikih struktur;

98. poudarja, da reševanje krize javnega dolga ter povečanje konkurenčnosti, zblizevanja in solidarnosti v EU zahtevata prenos pristojnosti in javne porabe na Unijo, s čimer bi se znatno zmanjšalo breme nacionalnih proračunov, in poudarja, da je treba ustvariti znatne sinergije med nacionalnimi proračuni in proračunom EU, kar bi omogočilo optimalno uporabo in razporeditev obstoječih fiskalnih virov na vseh ravneh, hkrati bi se spoštovalo načelo subsidiarnosti za podporo močnim regijam in državam;

Sreda, 6. julij 2011

99. ugotavlja, da bo morala EU za dosego politične zveze in gospodarskega povezovanja v skladu z monetarno unijo in s prednostnimi nalogami, o katerih je soglašal Svet, imeti tak proračun, ki bo omogočal trajnostni obstoj eura ter bo tej valuti dal ustrezen proračunski prostor na ravni politične organizacije, v kateri je izdana;

100. ponovno poudarja, da so poročila pred uresničitvijo monetarne unije, zlasti McDougallovo poročilo, ki je analiziralo potrebne pogoje za uresničitev Wernerjevega načrta, trdila, da bi tak proračun moral znašati med 2,5 in 10 odstotkov BND, odvisno od tega, ali bi proračun EU prevzel funkcije prerazporejanja in katere, da bi se moral proračun financirati na temelju lastnih sredstev ter da bi ga bilo treba uporabiti za financiranje politik in ukrepov na področju zunanje, varnostne in obrambne politike, energije in prometa, razvojnega sodelovanja ter raziskav in razvoja, ter da bi se nacionalni proračuni morali ustrezno zmanjšati, da bi se dosegla davčna nevtralnost za državljane in podjetja;

101. poudarja, da je treba doseči boljše ravnotežje med ekonomskimi in socialnimi politikami, med drugim s krepitvijo in institucionalizacijo makroekonomskega socialnega dialoga;

102. opominja, da Evropska unija svojo legitimnost črpa iz demokratičnih vrednot, ki jih zastopa, ciljev, ki jih skuša doseči, ter pooblastil, instrumentov in institucij, ki jih ima; meni, da je za zagotavljanje stabilnosti evroobmočja in Unije kot celote potrebno tesnejše evropsko gospodarsko povezovanje, to pa bo zahtevalo nadaljnja prizadevanja na naslednjih področjih: zastopanje evroobmočja v tujini, glasovanje o obdavčenju gospodarskih družb s kvalificirano večino, ukrepi za boj proti izogibanju plačila davkov in davčnim utajam, morebitno vzajemno javno zadolževanje in izdajanje evroobveznic, da bi spodbudili davčno disciplino, sposobnost zadolževanja EU, boljše ravnotežje med ekonomskimi in socialnimi politikami, lastna sredstva proračuna EU ter vloga nacionalnih parlamentov in Evropskega parlamenta;

103. meni, da politične odločitve o gospodarskem upravljanju ne smejo ogroziti zavez, sprejetih na ravni EU, ki odražajo cilje in interese vseh držav članic, in da bi morale take odločitve temeljiti na določbah Pogodbe, uresničevati pa bi jih morali ob polni institucionalni vključenosti in nadzoru Evropske komisije in Evropskega parlamenta;

104. poziva k oblikovanju celovite strategije za odziv na izzive, s katerimi se sooča Unija, pri čemer mora biti okrepljeno gospodarsko upravljanje temelj njenega odziva; poziva tudi k nadaljnjim prizadevanjem za fiskalno konsolidacijo, trajnostno rast, izboljšanje strukturnih reform in prenovo bančnega sektorja; je seznanjen s paktom za evro+, ki ga je predlagal Svet, in se zaveda, da gre za enega od elementov v svežnji za gospodarsko upravljanje, o katerem sta se pogodila Parlament in Svet;

105. zahteva, da Pogodbo Euratom nadomesti Evropska skupnost za energijo, ki bo odgovorna za nove zmogljivosti za proizvodnjo električne energije, da bi našli učinkovito mešanico virov energije, vključno z energijo iz obnovljivih virov v okviru njenih pristojnosti, energijsko učinkovitost, prenosna omrežja, zmogljivosti za shranjevanje, zanesljivo oskrbo, pogajanja s tretjimi državami in izvajanje univerzalnih storitev po dostopnih cenah;

106. meni, da bi bilo treba ta povezana vprašanja urediti v okviru konvencije, vzporedno s spremembo Pogodbe zaradi mehanizma za stabilnost in v skladu s členom 48(3) Pogodbe o Evropski uniji;

107. je prepričan, da bo v nasprotnem primeru potrebno okrepljeno sodelovanje v skladu s členom 329 Pogodbe o delovanju Evropske unije, da bo lahko evroobmočje delovalo na demokratičen in učinkovit način;

Sreda, 6. julij 2011

108. opozarja, da mora evropski odziv na krizo temeljiti na poglobitvi evropske integracije, težnji po metodi Skupnosti, usklajevanju medparlamentarnega dialoga, spodbujanju socialnega dialoga, krepitvi socialne države s spodbujanjem socialne vključenosti, ustvarjanja delovnih mest in trajnostne rasti, ter nadaljnji krepitvi socialnega tržnega gospodarstva in njegovih vrednot, enega glavnih ciljev Evropske unije, da bi tako vse evropske državljanke pritegnili k evropskemu projektu, ki temelji na vrednotah, zapisanih v pogodbah in Evropski listini o temeljnih pravicah;

*

* *

109. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, predsedniku Evropskega sveta, predsedniku evroskupine, Evropski centralni banki, Evropski investicijski banki, Evropski banki za obnovo in razvoj, Ekonomsko-socialnemu odboru, Odboru regij ter vladam in parlamentom držav članic in socialnim partnerjem.
